

og formener da, at denne Frihed ikke kunde gives med Hensyn til Daaben og Bielse for Kirkebøgernes Førelses Skyld. Jeg skal imidlertid gjøre opmærksom paa, at dette i Kirkeligheden ikke har det Allermindste paa sig; man kan nemlig faae Bevilling til at lade sig viede af en anden Præst, og man kan faae Bevilling til at lade døbe hos en anden Præst end sin Sognepræst, og det har været saaledes i mange Aar, det er enhver Mand vel bekendt. Men, kan det gaae an, uden at forstyrre Kirkebøgernes Førelse, at man faaer saadanne Bevillinger, saa følger det af sig selv, at, dersom der kun er en Lovbestemmelse for, hvad der skal lagttages med Hensyn til Kirkebøgernes Førelse, saa vil Friheden, givet uden Bevilling, ikke i mindste Grad kunne virke forstyrrende.

Den ærede Minister siger fremdeles, det er ved Daaben og Nadveren ene den sacramentale Virkning det kommer an paa; der kommer Præstens Personlighed ikke i Betragtning. Det er ganske rigtigt, at det er den sacramentale Virkning, det gjælder om i Sacramenterne, og det er ogsaa ganske rigtigt, at deres Virkning ikke er knyttet til Præstens Personlighed, men er udtrykkelig knyttet til Ordene, er knyttet dertil, at Præsten udfører disse Gjeringer saaledes, som Herren selv har befaleet det, og saaledes som de ere komne til os; og det skulle vi vel vide, at det er Betydningen af at udføre en Gjering i en Andens Navn, hvorpaa det kommer an, saa at, naar Præsten siger: at han døber i Faderens, Sønnens og den Helligaands Navn, da skal man vide, at han dermed har sagt, at han udfører denne Gjering som Fuldmægtig for den treenige Gud, som den, der har faaet et bestemt Hverv, et bestemt Kald til at udføre denne bestemte Handling, og da gaaer det ikke an, at Præsten tager sig den Frihed efter sin egen Fornuft eller sin egen Skrifteklogskab at forandre Lidet eller Meget deri; thi da gaaer han udenfor Fuldmagten, og da har han ikke talt Sandhed, naar han har sagt, at han handler i dens Navn, som han paaberbaaber sig. Paa den Maade har det den største Vigtighed og Betydning, at man ikke kaster sig under det

Paabedømme, som Geistligheden vil have opreist mellem os, at de ville have Frihed og Magt til, efter deres eget Tykke, efter deres egen Fornuft og Skrifteklogskab, at døbe den ene saa og den anden saa; da maae vi nødvendigvis minde dem om: at, naar I da sige, at I have døbt i Vorherres Navn, da tale I ikke Sandhed; thi det har Herren aldrig indrømmet sin Kirkes Tjenere, han har ikke indrømmet dem Andet end at udføre Handlingen efter hans Befaling. Om nu den høitagtede Minister eller Andre ville kalde dette en zelotisk Iver, maa være deres Sag, men jeg veed, at denne Paastand er fuldkommen berettiget, og at den har sin gode Grund i Sagens egen Natur. Det hjælper ikke at sige, at det var en enkelt og ubetydelig Forandring, der blev gjort; thi de Forandringer, som Præsterne tillode sig, vare store og betydelige, skøndt jeg gjerne skal indrømme den høitagtede Minister, at de, som de havde tilladt sig 10 à 20 Aar i Forveien, vare endnu større. Men som det var i disse Dage, da var det saa, at Præsterne ikke paa nogen Maade vilde oprette en Daab, dersom Forældrene eller Fadderne vilde have den gamle Daab oprettet med Forsælgelse af Djævelen; Præsterne vilde ikke forsvare Djævelen, de vilde absolut blive ved ham; og Forældrene vilde paa ingen Maade blive ved ham; saaledes var Sammenhængen, og det havde vel Noget at betyde. Saa sagde Præsterne: det er jo det Samme, vi ville, at I skulle forsvare „Synden“; men det er ikke det Samme; thi vi vide meget godt, dersom vi kjende Noget til den hellige Skrift, at Herren selv har sagt, at der skal komme de Dage, at de ville slaae Jer ihjel og mene, at de gjøre Gud en Tjeneste dermed; altsaa, der skal komme de Dage, da det at slaae Folk ihjel er ikke „Synd“; men det er ganske vist, at vi dog maae paastaae, at det er Synd og hører til Djævelens Gjeringer; paa saadanne Forandringer i vor Daabspagt skulle vi derfor ikke indlade os. Den ærede Minister har ogsaa paaberaabt sig, at den nye Alterbog havde optaget Troesbekjendelsen efter Luthers oprindelige Udgave, nøiagtigt oversat af Biskop Mynster; ja, det har man rigtignok paaberaabt sig; men det for-